

"For landsvik kan det ikke gis nåde..." (Faremo-replikk i tinget 13.4.80)

Stiftelsen norsk-Okkupasjonshistorie, 2014

Endelig 17. ds. meldte Storavisen at 18. ds. skulle Stortinget som eneste sak drøfte Farmos grunnlovsforslag om at landsvikdømte måtte nektes adgang til å bli valgt inn på Stortinget. Der opplystes at innstillingen derom avviste forslaget. Avisen bragte samtidig et stort bilde av hevneren. Jeg innfant meg følgende i tinget nevnte dag i den tro at sosialistens kollektive diskrim.-lov mot politisk dømte ville vekke stor indignasjon hos humanitær innstilte borg. Stortings-representanter. Men jeg ble dypt skuffet og innså raskt at det ennå var isfronten som dominerte nasjonalforsamlingen:

Saksordføreren advarte nemlig straks mot å oppfatte den enstemmig avvisende komiteinnstilling som noe avstandstagen av det kollektive forslag: dens lakoniske bemerkning "bifalles ikke" måtte ikke misforstås i den retning. Lien, ap, sa imidlertid at han var redd for at om Stortinget vedtok forslaget (om 30 år etter å degardere alle landsvikdømte offisielt til 2.klasses borgere osv) så ville det kunne bli oppfattet som et landsvik-oppgjør nr.2 (el. 3?)

En av de folkevalgte mente at "hver generasjon fikk gjøre opp med sine landsvikere", hvilket jeg fortolket slik at de som i 1945 hadde holdt på med sine "denazifiserings-prosesser" de kunne ikke i 1980 fortsette med dette. Men selvsagt var jeg i tvil om resp. folkerepresentant dermed mente at nu var d. se gamle tingfolk i minoritet så nu måtte man ta hensyn de yngre folkevalgte, som muligens var mindre hevnløstne - i betraktning av at de ikke selv hadde vært utsatt for den "råhet" som Faremo synes å ville antyde preget alle de ca. 46.000 landsvikdømte NS-medl. hvorav nota bene hele 26.000 kun var passive do.

Storavisen, som 19 ds. refererte "saken" under den fordømmende overskrift: "LANDSVIKERE nektes ikke plass på tinget", synes å dele mitt syn om at forslagstiller Faremo, ap tok meget hårdt i = Han påstod nemlig at "det er en grov provokasjon og en utilgivelig uforstand at landsvikdømte innbiller seg at det går an å bli godtatt til de fremste tillidshverv i samfunnet av den generasjon som fikk kjenne all deres råhet på kroppen. (dermed påstår han faktisk at alle som var NS-medl. under krig og okkupasjon var torturister el. potensielle sådanne) FOR LANDSVIK KAN DET IKKE GIS NÅDE og det bør de landsvikdømte selv og de som er ansvarlig for at de godkjentes at partiorg. ha klart for seg!!!"

"Faremo understreket dog," refererer avisen, "at hans forslag intet har med HAT og HEVN å gjøre men kun er et prinsipp-spørsmål som er udiskutabelt i forhold til konstitusjonen og derfor bør det også inn i Grunnloven (hvilket forutsetter at et 2/3's stortingsflertall hadde støttet forslaget) Dertil innvendtes at Grundloven ikke inneholder noen regel som bestemmer at landsvikdømte automatisk skal utelukkes fra å velges til Stortinget mm.

Avisen nevner at Thyness, h som var blant de 110 som stemte mot de 5 -hvorav en representant fra Kr.f. og 4 sosialister - bl.a. begrunnet sitt standpunkt med at: 1. det ville være vanskelig å utforme en avbalansert bestemmelse, og han tenker vel på at vi hittil kun har omtalt slike NS-medl. som ble eller ble inn i NS etter 8.4.40 som nazister, quislinger og landsvikere... og 2. at han, Thyness, fant det betenkelig slik å begrense velgernes frihet i valg av Stortings-repr. Desuten anførte han som en 3.grunn at forslagene hadde visse svakheter: det streifet ham vel ikke at Grundlovs-§96 forbyr dom uten etter lov og straff uten etter INDIVIDUELL dom? Det er et alment forbud idet der uttrykkelig heter at INGEN kan dømmes uten etter lov el. straffes uten etter dom! Men hvorfor ble så ikke forslaget om en kollektiv diskrimineringslov straks avvist som grunnlovstridig??? Hvorfor har dette angivelig retts-samfunn latt disse for 30/35 år siden politisk dømte nu i vel 6 år måttet vente på om Stortinget atter skulle begå i grunnlovsbrudd mot dem??? Selv prof. A. advarte i pressen i 1974 mot denne fortsatte kollektivhets mot dem.

Videre heter det i storavisens referat 19. ds. at mange Stortings-repr. var rystet over at landsvikdømte kom på tale - og ble - stortingsrepr. i 1970-årene. Men jeg kunne ikke registrere noen rystelse fra Stortingets side over det utrolige i at disse siden 1945 politisk forfulgte NS-medl. også i 1980 i 110 dager måtte vente på denne folkekom - jeg fikk i tinget 18.ds. nærmest inntrykk av at de fleste folkevalgte nærmest beklaget at vår forfatning, som i 1814 ble forfattet av nordmenn som intet ante om tysk okkupasjon, desværre forhindret dem i å ilegge alle landsvikdømte NS-medl. denne siste tilleggsstraff, som off. skulle bekrefte at de på livstid hadde begrenset statsborg. rettigheter.

116072

Mens jeg ~~Stiftelsen Norsk Okkupasjonshistorie~~ ~~2017~~ på hvordan hevneren torner mot landsvikdømte NS-medl. spurte jeg meg selv om Faremo et øyenblikk tenkte på de ca. 150-200.000 tyskerarbeidere som under okkupasjonen bisto okkupanten - eller for å si det på isfrontsprog "under krigen bisto fienden"? Han må jo ha vært seg bevisst at det var klassekamp han bedrev - ihvertfall mot disse ca. 2% NS-veteraner, som i 7 år før 9.4.40 hadde forsøkt å avsløre Ap.s unasjonale politikk - dengang partiet ennå hadde en meget sterk kommunistisk fraksjon?

Det som sjokkerte meg mest i tinget 18. ds. var at det omtrent stilltiende påhørte hevnerens kollektiv-påstand om at for landsvikere finnes det ingen nåde! (som leserne av mitt bok-utdrag vil ha forstått er det ikke nåde men rettferdighet den sårgruppe jeg forsvarer kjemper for) Selvom jeg betviler at F.s påstand er representativ for folkeflertallets syn idag så synes jeg dog at dette tause Storting avslørte noen meget vesentlig, som karakteriserer vårt Ap-demokrati: Dette at folkevalgte ikke sterkt imøtegikk hevnerens påstand må sees som en bekreftelse på at det var en hyklerisk påstand som i 1950 off. ble fremsatt om at landsvikdømte dengang var blitt gjenopptatt i vårt samfunn!!! Og jeg har i mitt bokutdrag anførte mange eks. på at alle disse landsvikdømte NS-medl. de forblir i sosial betydning utenfor vårt samfunn - de betraktes av isfronten ennå som en mindreverdige pariakaste...

Dette er meget alvorlig og kompromiterende for et folk som foregir å være forbilledlige når det gjelder hevdelsen av menneskelige rettigheter: jeg gjentar at vi betrakter ennå ikke landsvikdømte som enkelt-individ men kun som en grå masse, som av pressen ennå misbruker omtrent hvergang heltenes tildels omstridte bragder skal forherliges: og dette vil det atter bli en god anledning til på frigjøringsdagen 8. maj 1980. Da vil atter pressens på en for alle NS-medl. krenkende måte skildre hvordan de tapre prester trosset lumpne NS-nazisters overgrep, hvordan modige lærere trosset det samme, og hvordan undervuderte loser skaffet krigerne i sikkerhet i Sverige.

Ja for nu bør alle gode jössinger vite at nu gjelder det mere enn noengang for å tilbakevise alle angrep på legenden om den fortsatte krig, om Norges fortsatte krig - som ikke forhindret at dessertører kunne vende hjem som særlig gode nordmenn! Det heter så smukt at vårt demokrati er basert på prinsippet om at meninger skal utveksles om det som er landsgavnlig osv. Men ved å opprettholde krigspropagandan om at alle okkupasjonstidens NS-medl. var og er nazister - og som sådanne fiender av vårt edle demokrati - så har vi hittil klart å behandle dem som folkefiender som vi må beskytte oss mot med alle til disposisjon stående midler - i motsetning til kommunister, overfor hvilke regimet først i 1980 later til å ha fått visse betenkligheter. Og som eks. på dette systematisk gjennomførte hyklery vil jeg henviser til hvordan Harsem ble behandlet da hans skrifter ikke falt i makthavernes smak: jo man kom til at han skapte en kløft innen folket!!!

Den seirende hjemvendte exilregjerings folk visste at angrep var dets eneste forsvar og så siktet seierherrens i 1. omgang ca. 100.000 nordmenn, ut hvem det ble opprettet landsviksaker: så kunne man dengang utvise en viss nåde og unnlate tiltale pga. bevisets stilling - det het at man henla saken eller unnlot påtale - og det spekulertes i at disse skulle føle seg lettet over å være fritatt for fortsatt inkvisisjon... Men selvsagt så var selv ikke disse som lenge hadde vært i makthavernes søkelys ord. rehabilitererte men allikevel anser ennå idag visse redaktører for ikke å tale om flertallet av journalister det nærmest suspekt om disse ennå kjemper for rehabilitering. Da heter det at de er nazister tilhørende en hård kjerre som ennå intet har lært eller er uforbederlige kverulanter som ikke vil tilpasse seg vårt enestående demokrati. Jeg talte nylig med en slik som fikk påtaleunnlattelse:

Han sa dette: selv i Sovjet gis efter Stalins død off. rehabilitering enten de forutrettete lever eller imellomtiden er avgått ved døden, i Norge får vi ennå høre at vårt rettssystem er ukjent med enhver for æresoppreisning? Nettop i håb om at dette kapittel kunne interessere våre yngre jurister så sender jeg dette siste PS til svært mange advokater. Jeg tror nemlig at de før eller senere vil oppdage at det de fikk vite om NS-oppgjøret som studenter totalt avviker fra det de ved lesningen av mitt skrift har fått vite. Hittil har de vel tatt avgjørende hensyn til at om de idealistisk hevder et annet syn på NS-oppgjøret enn det offisielle så kan det gå ut over deres karriere men det finnes "alt" visse tegn på at de tildels forsøker å frigjøre seg fra eldre kolleger som tildels tilhører isfronten.

Jeg vil kun henlede deres oppmerksomhet på 2 megetsigende tall fra den off. oppgjørstatistikk: "antall landsviksaker: 92805, frifunnet ved endelig dom: 1375 pers." det er altså vel 1% som ble frifunnet i siste innsats - men ingen må tro at noen i faresonen fra mai 1945 slapp lett fra det, således vil jeg her kun nevne en politimann R. som hvem det prosederte 3-4 ganger innen man endelig måtte godta frifinnelses-dommen. Men så hadde han da også drevet et patriotisk dobbeltspill - og om slike het det dengang at de får se å klare seg selv - noe som synes bekreftet av en dav. kapteinlt. KR i Mgbl.s spesialnr. av 9.4.40 - se derom i del 4. Hvorfor forblir dette ennu TABU???

Her er det nærliggende å tenke på hvorfor 2/3 av de 3 NS-medl. som "opptro" i TV 14.11.79 foretrakk å gjemme seg bak et forheng så kun deres anonyme røst kunne høres: - derom forklarte de selv at de fortsatt måtte beskytte seg selv og sine pårørende mot forfølgelse fra landsmenn OM disse fikk vite at de da hadde stått i NS - for 35-40 år siden. Jeg har studert forholdene m.h.t. de angivelige fhv. kollaboratører i svært mange av de tidl. 16 tysk-okkuperte land og jeg tør påstå at en slik hets som den ennu pågår her den forekommer ikke lenger i de av disse land som siden forble demokratier. Hvorfor?

Jeg har hørt mange forklaringer på dette - både at vi er så få og at de som en gang er displaced persons forblir det fordi vi ennu lar oss dirigere av kollektive paroler som tildels er politisk motiverte: lenge efter at holdningskampen har mistet sin hensikt opprettholdes den sosiale boikott tildels av psykologiske grunner fordi folk vet at også de omt hvem man har be-rått urett i årtier, tross deres forsøk på å forsvare seg, idag betakker seg for å befries fra den sosiale boikott de i NS-veteraneres tilfelle siden 9.4.40 har vært rammet av. Disse som jeg nu gjennom mange samtaler mener å kjenne ganske godt akter aldri å overse forhåndsstraff, straff og efterstraff og er egentlig kun pro-forma medl. av vårt samfunn - for hvem vårt demokrati er betydningsløst. Deres forhold til landsmenn forblir konfliktbetonet fordi de ikke tilpasser seg uretten mens disse synes at de helst bør overse den og resignere!

Her vil jeg atter erindre om de staute patrioter - odelsbønder fra G-dalen som i 4-600 år i samme slekt hadde beholdt sine odalgårder - de skulle fra 1945 ikke få eie fast eiendom lenger - noe som inngikk i det omfattende tillidstap. I mitt utdrag måtte jeg sløyfe eks. på hvordan ED = Erstatningsdirektoratets bobestyrere utsatte sine ofre for den reneste menneskejakt - hvordan gransket hvert eneste papir de kom over og krenket de mest elementære regler for privatlivets fred. Denne terror er også en del av vår historie som idag forsøket skjult fordi ungdommen ikke skal få vite hvordan patrioter dengang ble gjenstand for klassekampens overgrep, og fordi det ikke skal forstå hvor regimet hadde lært de metoder som bruktes under utrensningene. Idag skal det skjules at NS-oppgjøret var en sosialiseringssprosess, det spekuleres i at ved å ruinere dem som hadde vært "krigsmedl." så ville de samtidig deklasseres til et proletariat. Selvom de ikke klarte å tvinge klassefienden til å kapitulere så klarte sosialistene å få NS-folk ut av statskirken, som fra 1945 dominertes av skinhellige fariseere.

? Men innbilte jeg meg da virkelig at mitt Motoppgjør skulle kunne påvirke dagens folkerepresentanter? , som nu i 35 år har latt som om det skulle være under deres verdighet å ivareta denne fordømte folkedels interesser? Tross dette gjentar jeg her at det var over 60.000 nordmenn som ble direkte landsvikstraffet - lavt regnet - nemlig de ca. 53.000 landsvikdømte og deres øk. straffede hustruer - minst 7.000 kvinner - en folkedel som med barn utgjør langt over 100.000 direkte rammete mennesker. Har Stortinget noen gang kommet med noen innvendinger i anledning av at pressen ennu bruker denne politiske minoritet som skyteskive??? Jeg har ofte fått høre: men hvorfor går da ikke disse politisk diskrim. til rettssaker mot sine plageånder når de kan bevise overgrep og diskriminering??? Forøvrig er det ikke lett åltid å påvise hvordan denne silent conspiracy og denne hviskekampagne fortsetter. Og det kreves jo også at aktive forsvarsadv. forsvarer dem i retten.

Her vil jeg kun nevne at en av de jeg omtalte i mitt skrift av konkurrenter ble svertet hos tidl. kunder på falske premisser: jo det sattes ut om ham det falske ryktet at han hadde vært frontkjemper på østfronten og mere behövdes ikke dengang for umuliggjøre ham hos flertallet av hans tidl. kundekrets - dette fikk han rent tilfeldig vite av en kontordame som var ansatt på kontoret hos en av hans større kunder og hadde overhørt en konkurr.s ligg

I vår presse påtales av og til Goebbels propaganda-metoder som gjentatte løgner ^{Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014} og ukeblad har nu i ca. 35 år brukt samme metode over alle NS-medl. Da en prest for noen år siden innkalte konfirmanter og deres foreldre til det siste kirkesamvær for konfirmationen i en Oslo-kirke så talte han over temaet LANDSVIKERNE og det var ingen av de voksne som ikke gjennomskuet hans sleipe sammenligninger: med salvelsefull røst advarte han f.eks. de unge foran bekreftelsen av sin tro mot på bli sån som disse Judasser som forrådte sitt folk og land for 30 sølvpenge og den senere sogneprest oppnådde å spre så meget hat blant de unge at en fordømt siden kunne fortelle meg at disse barn på veien hjem hadde talt sammen om hvilke landsvikere de visste om osv. osv. osv.

En av disse konfirmant-barn kunne fortelle noen venner at dennes kristelige foreldre hadde fortalt ham at slike var evig forfalt og de hadde vist ham en liste over slike NS-barn som han måtte unngå enhver forbindelse med. Ja guttens far hadde sågar sagt til sin unge sønn at han godt som en advarsel overfor sine skolekamerater kunne utpeke NS-barna for dem så de også kunne ta avstand fra dem. Min fordømte kilde kunne til og med fortelle meg om en prest som for ikke så mange år siden overfor en betenkt kvinne i forsamlingen hadde sitert biskop Berggravs ord om at det var en kristen plikt å bryte med slike brødre - fra hans folkedom over NS - og at det i bibelen også het at fedrenes synder skulle hemsøke avkommet i 3 og 4 ledd.

NB: Storavisen, som påtaler hevnerens hårde tone overfor landsvikdømte, bruker selv samme uforsonlige referatstil: "Landsvikere" i overskriften og i teksten: De skulle avskjæres adgang til å ta sete i tinget, de forklarer avisen det er disse borgere som bisto fienden i krig mot Norge!!! Her må i det herrens år 1980 ikke antydes noen tvil om at det som bekjent er svært omstridt om selv de som ble NS-medl. fra 9.4.40 overtro strl.s §86 om aktiv fiendebistand idet det var hele 4 HR-dommere som under prøvesaken frifant H.

Men avr det da virkelig ingen som på tinget 18.ds beklaget denne kollektivhets som disse politisk dømte nu i 6-7 år til har vært utsatt for? Jeg merket som sagt ingen indignasjon over at sosialister atter forsøkte å fremstå som de beste anti-nazister - hvilket vel var Ap.s hovedhensikten med denne hets. Politikerne måtte da vite at den som var myndig ved innmeldelse i NS i 1933 dvs. 21 år han er i 1980 hele 68 år gammel og at de som var myndige i NS i 1940 idag er 61 år gamle. Men her melder seg også et videre problem, som efter min mening er en følge av den nådeløse holdning Stortinget siden 1945 har utvist overfor alle som var NS-medl. i tiden 9.4.40-mai 1945=

Såvidt jeg forstår vil nu dette 9.4.80 gjenopprettede NS-parti, som kun skal bestå av tidl. NS-medl. forsøkte å bli representert på Stortinget, i hvilken ledning partiet foruten 3.000 gamle medl.s tilslutning behøver stemmer ved Stortingsvalget neste år. Dette oppfatter jeg som et fortvilet forsøk på å bryte isfrontens tabu-paroler å bli hørt på tinget for ingen kan da vel innbille seg at dette ev. gjenopprettede NS kan spille noen annen politisk rolle

for det kan jo tenkes at partiet vil få støtte fra tusenvis av frontkjempere som i fortvilelse over at de ikke innrømmes ord. krigsinvalid-pensjoner tror at de der kan få et talerør. Desuten kan det jo tenkes at hundrevis av forbitrede RK-sykesøstre som dømtes for på østfronten å ha pleiet venn og fiende innbiller seg at det gjennom et slikt parti vil kunne oppnå å få deres navn strøket fra landsvikregistre? Desuten vil det nok være mange av de ca. 60.000 tidl. NS-medl. som overbevises om at dette NS-parti er det eneste som noengang kommer til å beskytte dem mot fortsatt kollekt. diskriminering?

Men er det dette ev. gjenopprettede NS-parti det eneste som siden 1945 kan tenkes endelig å ville beskytte landsvikdømtes menneskerett??? De fleste av disse politisk dømte anser jo Ap, som hovedfienden, så følger Høyre, i hvilket parti mange av isfront-advokatene hører hjemme. Og nu spør nok mange om ikke også Kr.F. bortfaller after at det avslørtes at Per Aas støtter hevneren! Hvordan er det så med Det liberale parti og med det liberale Venstre? Og hvordan er Fremskrittspartiets innstilling til de ennu kollektivt forfulgte? Jeg gjentar at det later til av kun Sp, viser en noenlunde nöktern holdning. Og det kommer nok av at de ikke tolererer måten odelsbönder ble mishandlet på av Sp. & Co. Men jeg tar intet for gitt når det gjelder å finne et parti utenom NS som vil forsvare deres menneskerett.

Er det noen som innbiller seg at hevneren tør stå frem og i tinget erklære at for landsvikere finnes det ingen nåde - om han ikke visste at han hadde sitt parti i ryggen - men jeg tør vove den påstand at hermed har Ap. gått altfor langt og at det vil hevne seg under valget til nytt Storting neste år - det er nemlig en velkjent sak at nordmenn er i besiddelse av en god del sportsånd og at de har sans for fair play og jeg tror at mange nu vil si - når de får vite om hevnerens opptreden på tinget - at nu gikk han for lang. Ja jeg tror til og med at visse redaktører, som f.t. finner det opportunt å glemme at det var den samme man som også foreslo at pressen burde bør sosialiseres! atter kommer til å erindre det og da kan det jo tenkes at de finner at han egentlig kun er en liten diktator som vil undertrykke det frie ord - meningsfriheten. Og da kommer de nok til å erindre at Grunnloven har en § 100 i hvilken det tales om at frimodige yttringer er tilladt for enhver - men dermed vil jeg ikke ha sagt at de i dette århundrede kommer til å gi disse f..... landsvikdømte NS-medl. spalteplass.

Hør hvordan h.r.adv. Henrik Hartmann forklarer denne Grunnlovs-bestemmelse= Den medfører at all sensur av trykte skrifter er forbudt (hvilke selvsagt ikke forhindre våre store radikale forlag i å bedrive en utstrakt sensur) Denne § sikrer pressefriheten i Norge og er av helt avgjørende betydning for at samfunnet skal kunne beholde sin frihet. Men, forklarer adv. H., så, vi har denne frihet under ansvar så direkte forbryterske og årekrenkende uttalelser i pressen kan bestraffes - enten de skjer muntlig el. skriftlig.

Dette med at frimodige yttringer om statsstyrelsen mm. rer Enhver tilladte tilsiker å verne om retten til fri og saklig kritikk av statsmaktene mm. rördi uten en slik rett ville alt offentlig politisk ordskifte være helt umulig - og demokratiet ville også være uten den korreks mot makthaverne som ligger i at folkets syn kan få komme til orde. Og, konkluderer adv. H., jo større del av samfunnslivet som staten får innflytelse over, desto viktigere og verdifullere er det med en slik fri kritikk...

Det er nu lenge siden en kjent amerikansk politiker uttalte at Norge er blitt en mere korporativ stat enn Italia noensinde var - men det forhindrer selvsagt ikke norsk presse i fortsatt å rase mot Mussolinis fascistiske korporasjoner - tross våre redaktører må vite at Norge idag er meget mere politisk gjennom-organisert enn fasciststaten nr.1 noensinde var. Forleden slo jeg opp i et svensk ordbok som utkom i den lærde stad Uppsala i 1931 på begrepet "fascisme" hvor det forklartes at det var en politisk retning rettet seg mot og bekjemper kommunismen, samt vil ha en streng statsordning. Så selv om vi vet at disse totalitære bevegelser var visse likhetspunkter så motsetningsforholdet mellom dem ikke fornektes.

Men om vi nu godtar at NS nazifiseres under okkupasjonen så tillegges det ingen positiv betydning at NS siden 1933 hadde vært Norges mest anti-kommunistiske parti - først fordi de allierte demokratier kompromiserte med kommunismen under den 2. verdenskrig og siden fordi især Høyre selv hevdet at partiet i mellomkrigstiden hadde vært svært så anti-kommunistisk. Men denne tradisjon har Høyre klart helt til 1980 og undertrykke men nu later det til at selv det til moderne folkeparti utviklede tidl. Høyre atter tør vove å vise visse anti-kommunistiske tendenser. Således er det blitt det parti som ifølge Gallup klarest hevder at OL i Moskva sommeren 1980 må boikottes - om da det kan ansees som noe særlig antikommunistisk. Men de som ennå erindrer EF-debatten husker vel hvordan EF-tilhengerne nedvurderte nasjonalstaten som dog også Høyre en stund efter 1905 gikk sterkt inn for. Men er det da så at Høyre underveis har tapt sin ideologi???

Berettigelsen i dette spørsmål aktualiseres av storavisens leserbrev av 19. 4 til leserne fra redaksjonen betitlet "Stryk kristenkorset, Høyre!" Det forbauser nok at overskriften ikke står i gåseøyne? Så leses artikkelen om at Høyre ifølge programmet bygger sin politikk på de kristne grunnverdier, at kirken beklager ikke å kunne stole på Høyre fordi partiets syn ikke i en bestemt sak overenstemmer med dens syn, samt at et politisk parti ikke er noe kirkesamfunn, de to har dog forskjellige oppgaver: derom heter det at kirkens oppgave er å forkynne evangeliet for de fattige mens partienes oppgave er å bidra til at kirken gis beste muligen vilkår og størst mulig grad av frihet. Om kirken krever full tilslutning til alt den står for av politiske partier har den tilladt seg en ekstraoppgave, mener redaksjonen.

Som vi vet er utvikling forandring av tidl. tilstand og dette eks. med Høyre som ifølge Korvald nu setter det borg. samarbeidet i fare viser hvor vanskelig det selv for Høyre er å beherske enhver situasjon. Hvordan skal f.eks. dette fhv. konservative parti forholde seg til dette som storavisen 19.4. over en helside med kjempetyper kaller "Fra klassekamp til borgerkrig"??? Et 1/3 side kjempebilde viser et tett pakket folkets hus dominert av unge som vil høre mere om analyser av norsk sosialisme? Er det enslags nasjonal sosialisme kontrollert av prof. Galtung, som selv skryter av å være Norges største klasseforreder forsåvidt som han angivelig tilhører en av landets eldste adelsslekter. Vi får av referatet høre av både Lenin og Fidel Castro har mistet evnen til å inspirere venstrefløyen i norsk politikk, derfor er det at SV lanserer analysemøtet. Der tales om folkeide bedrifter, og dogmatiske sosialister talte om et 3. alternativ til tradisjonell kommunisme!

Blandt de 600 fantes også grønne sosialister fra mellempartiene og reporteren mente at debatten tydet på at forsamlingen var påvirket av det som kalles for europaisk økonokommunisme. Innlederen fra SV forklarte at det var en utfordring å forene dagens problemer med Marx teorier om kapital og arbeide. Det er tale om en ideologisk klargjørelse og avisen spør om det muligens er et ideologisk loppemarked? Staten skal visstnok ikke overta i alle bransjer men visserfirmaer står på sosialiseringlisten. Høyre beskyldes for å delta i staskapitalismen. Ved bedrifters overgang til folkeeiendom bruker korporative samvirkelag for forbilder, hvorved arbeiderkontroll da forhandlingsvei skal oppnås. Dog skal den økonomiske vekst begrenses. Selvom sosialismen skal tilpasses norske forhold ikke dens int. dimensjon tapes av syne.

Når anser arbeiderråd i bedriftene som gammeldags hvilket fører til vanlig utskjelling fra kommunistisk hold - men det later til at kommunalsosialistene har mange tilhengere, suplert av slike som står bak opprør fra midten. Det er altså spenning mellom grønne og røde sosialister men alle synes å være enige om at enhver form for individualisme må fjernes...

Hensikten med disse glimt fra norsk politikk anno 1980 er å vise at det vi hele tiden fikk høre av krigspropaganda mellom 1940-45 var i demokratiet skulle gjenminnes - men den som forsøker å analysere dagens politiske tilstand må da nærmest få inntrykk av at mange unge bestreber seg på å avskaffe demokratiet!!! Men hvorfor publiserer storavisen så meget radikalt stoff??

Dette spørsmål har jeg stilt mange kjente og fremmede og svaret er unisont: avisen driver big business og prioriterer stadig tydeligere at rentabilitetshensyn spiller den dominerende rolle: der tales f.eks. om L:s solidariske lønnspolitikk, der et stort sovjetiske karrikaturtegninger, der er mere om arbeider-solidaritet, mere om LO og Jakten på kongen forts. med times bombing og angivere som holdt fienden ajour om kongens bevegelser, derom melder en øyenvitne som så en som signaliserte til tyske fly fra en haug. Atter navngis nazister: "11.4. kom nazi-politiker kpt. Irgens som Q.s utsending. Igjen prøvet nazistene å få kongen til å snu men handhadde kun forakt for forslaget. Irgens ble avvebnet av kongens vakter som tok fra ham revolvensen. Det ble sagt at den skulle han bruke til å skyte kongen med og at Irgens fikk det oppdraget og det var vel også han som underrettet tyskerne om hvor HM. befant seg." Det burde være grenser for hvilke løgner som serveres som reportager. Å fremstille Irgens som en potensiell morder er en gemenhet.

Så jeg akter nu å anmode Irgens-slekten om å saksøke storavisen for slik falsk kolportage med krav om mortifikasjon fordi slikt kan ikke en offiser som ifølge dom i HR av 2.2.46 gavnet vår skipsfart krenkes. Stub Irgens f. 1879 fikk dog 15 års straff (statsråd og min. for Sjøfartsdept.) og er for lengst død og kan dermed ikke selv forsvare seg. Vi som kjente den tidl. så populære NAL-kaptein før krigen ble forbauset over hans kontakt med Q. våren 1940 og at han ble komm. statsråd og NS-medl. i sept. 40 er mot avisens hets 19

Avisen bringer så 21.ds flere sider om over 10.000 tidl. KZ-fanger minnemøte i Sachsenhausen 19.ds. som av DDR ble forvandlet til en propaganda-forestilling hvor ingen KZ-repr. fikk lov til å tale. Fra Norge deltok 125 tidl. fanger samt ungdommer av 2. generasjon, deriblant Gerhardsens dattersønn. Disse besöker også andre KZ G. nedla en krans til minne om 200 nordmenn som døde der i likhet med repr. fra 18 andre folk. Og ISK vedtok fortsatt kamp mot nazismens mens kun kommunister fikk tale, og angrep USA og NATO Store norske flagg medbragtes. Avisen gjengir også den der forbudte tale, der var ingen til til minneord. Og avisen viste også et stort bilde av DDR-soldaters hanemarsj??? Og 8.5.80 får vi vel en ny serie: "Jakten på NS-medl." 6

Bilag til 5. del av "Motoppgjøret"- duellen mellom historikeren og offiseren
22.4.80 lot storavisen Björn Björnesens "Svar til generalmajoren" trykkes =
Uddrag: "I journalistikk finns grunnsetningen om at fakta er hellige og me-
ninger frie. Jeg klarer nok aldri å overbevise Haugan om at jeg (som journa-
list) laver reportager så nær virkeligheten som mulig? Det trenger jeg ingen
tilgivelse for. Men jeg bør vel begrunne min påstand om uforsvarlig stoff-
behandling av TV-NRK særlig fordi H. syntes at det var fin historiefortel-
ling han der fikk se:

Det gjaldt ikke så meget TV-programlederens påstander om spørsmål som han
tydelignok intet visste om. Hans utsagn om tyske angrepsplaner var ukontrol-
lerte stemningsutbrudd, andre utsagn mere nøktert fremstilt forekom meg in-
teressantere f. eks. militärhistorikeren Lidell Hart, som i sin bok "Den
2. verdenskrig" kaller Nürnberg-anklagen for "et av de mest påfallende ut-
slag av HYKLERI som historien rommer"!!! Jeg tenker mere på Churchill-si-
tettet fra 28.2.40 om at det ville være feil å gi grønt lys for landgang i
Norge. Det falt nemlig i en debatt hvor han var for mineutlegging bl. a.
for å skape en ny krigssituasjon i nord, for å provosere tyskerne nordover,
mens Chamberlain var mot den av flere grunner, bl.a. fordi den kunne øde-
legge muligheter for landgang i Norge!!! Men da så landgangplanene ble
vedtatt så arbeidet Churchill lojalt for dem.

Og når en britisk forsker i TV fikk ordet og fortalte om mineleggingsplaner
i januar 1940 og hvorfor de ble skrinlagt så er det helt uforsvarlig han
fikk bruke svært lang tid på å forklare om norske protester som årsak uten
at TV lot ham få snakke ut om den brit. krigsregjeringens viktigste grunn-
til sitt vedtak: at de ikke ville ødelegge den store planen om innmarsjen
i NARVIK...

Og når vi fikk vite at denne allierte plan motivertes med hjelp til Finland
så holder det ikke at en fransk forsker en passant nevner at man også ville
ha de svenske grubene. (ødelegge dem). Det var nemlig et overordnet mål for
hele planen å ta grubene i Nord-Sverige, samtidig som de håbet å få flyt-
tet krigen til Skandinavia. En slik fremstillingsform som TV foretok er
ikke engang dårlig journalistikk, det er POLITISK KVAKKSALVERI, og TV er
eneansvarlig for slik opportunistisk beklipping. Særlig fordi dette ikke
er kontroversielle fortold, de er selvsølgeligheter for alle de fagfolk
som deltok i TV-forestillingen....

PS: TV ynder stadig å hevde at kontroversielle reportager favoriseres og
det er nok denne mani som NRK også i dette tilfelle forsøker å tilfred-
stille, dette å omforme ethvert ennu tildels ukjent stoff til noe meget
omstridt!!!

Bilag 2 ~~Sjette norsk Okkupasjonshistorie nr 1422~~ 4.80 om "Hånet mot krigens offre" -

Foto: også 'landsfader' Gerhardsen ble rammet av DDRs kyniske propagandaplan

Utdrag: "For 35 år siden nedkjempet heltemodige sovjetstyrker Hitler-Tysklands siste forsvarere (som om alle tyske soldater flest forsvarte det) Mens det 3.rikets hovedstad las i ruiner hadde noen krigsofre alt oppnådd fred (som om Berlin kun var Hitler-Tysklands hovedstad) 19.4.40 ble KZ Sachsenhausen frigjort, bl.a. över 2.000 norske fanger. Da denne leir i Norge siden er blitt symbolet på nazismens ugjerninger ønsket mange fhv. fanger der å delta i å feire 35-års jubiloet. De ville minnes faldne venner som ikke overlevet dette helvete. Men S. er idag i DDR hvor kommunistenes propaganda ved enhver anledning hamres inn i borgerne. Derfor ble også feiringen av frigjøringen av dette KZ sted utnyttet politisk. DDR-regimet skjeltet atter ut USA og NATO: for å true freden, tross tusenvis av tidl. fanger var fremmøtt der for å ære dem som aldri levende forlot KZ-leiren. S. fikk da ikke tale.

Men minnet ble en skamløs forestilling: fylt av hatske utfall av komm. repr. fra Sovjet og DDR mot USA og NATO. - et typisk eks. på en mentalt som det bör reageres mot! (tror avisen at det endelig vil bli flere nordmenn som blir anti-kommunister?) Det kan ikke tolereres, heter det så i lederen, at et regime som selv holder politiske fanger misbruker Hitler-diktaturets fangeskjebner på en så grovt krenkende måte. Dette er et trist og avslørende vidnesbyrd på hvor langt det ennu er igjen til den forsoning som KZ-fangene drömte om (för de ble befriet av den röde armés modige helter - for å holde oss til storavisens 1980-argument) Videre: det sydet av hat og fiendskap i talene i DDR - mens kommunistlederne der nektet tidl. fanger å komme til ordet. (ja dette er akkurat slik ls.dömte NS-medl. har det i Norge).

Endelig: selv vår alles kjäre G. ble rammet av dette kyniske propagandaproplegg, selv han ble nektet å fremføre minneord på vegne av foreningen for politiske fanger 1940/45 (som dog er en mektig org.-men vet da ikke DDR hvem vår alles G. er???) Konklusjon: Det var et bittert möte med fortiden som de fhv. fanger aldri glemmer - det var uhyggelig - at nazistenes fanger i 1980 måtte oppleve at Sachsenhausen gjordes til skueplass för en så skruppellös ideologisk krigsföring. (men de får tröste seg med at de kan fortsette sin egen krigsföring mot de ennu i Norge overlevende ls.dömte NS-medl., der får de fortsette med hevnen i den ånd som den store hevner Faremo forleden oppfordret til da han i tinget erklärte at for slike finnes ingen nåde - denne parole vil nok gi dem fornyet kreft i deres fortsatte kamp mot nazismen - husk at de ennu tror at alle de 60.000 som var NS-medl. i de 5 lange tunge år var medskyldige i alt det djevleskap Hitler dirigerte. Det var da det seirende syn i HR i 1945 at de "hjälp fiendens krigsförrel" og "fremmet fiendens krigsinteresse" - prøvesaken gjaldt egentlig kun de 98% okkupasjonsinnmeldte NS-medl. men vi klarte da også å kverke de andre, disse som bekjempet det svært kommunistiske Ap. i hele 7 år för krigsen.)